Negyedik üzenet

Felkészülni az Úr eljövetelére
azáltal, hogy hű és eszes rabszolgák vagyunk

Igeolvasmány: Mt 24,45-51

I. „Kicsoda hát a hű és eszes rabszolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háza népén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt? Áldott az a rabszolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ily munkában talál. Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt" – Mt 24,45-47 [angol ford. alapján]:

A. Isten ökonómiája hitben az Ő „háztartási" ökonómiáját, az Ő háztartásának igazgatását, jelenti, amely nem más, mint kitölteni Önmagát Krisztusban az Ő kiválasztott népébe, hogy lehessen egy háza Önmaga kifejezéséhez, amely ház a gyülekezet, Krisztus Teste – 1Tim 1,4; 3,15; Ef 2,19.

B. A hű és eszes rabszolga egy sáfár Isten házában, egy háztartási ügyintéző, aki szétosztja Krisztust mint „eledelt" az Ő hívőinek – 1Kor 9,17; Ef 3,2; 1Kor 4,1; 1Pt 4,10:

1. Hűség az Úr felé mutatkozik meg (1Kor 4,2; 7,25), míg eszesség a hívők felé van gyakorolva (vö. Kol 1,28; 2Krón 1,10; Fil 4,5).
2. A mennyek királysága megnyilvánulásában az Úr minden jószága felett gondviselővé fogja tenni a hű rabszolgát; ez egy jutalom lesz a rabszolgája számára – Mt 25,21. 23.

C. *Adjon azoknak eledelt* arra vonatkozik, hogy Isten igéjével és Krisztussal mint az életellátmánnyal kell szolgálnia a hívők számára a gyülekezetben; Krisztus mint a megelevenítő Szellem az eledelünk, az élet beszédében megtestesülve és realizálódva – 24,45; Jn 6,57. 63. 68:

1. Ahhoz, hogy szellemi eledelünkként élvezzük az Urat azért, hogy élelemmel tudjunk ellátni másokat, Isten igéjét be kell fogadnunk minden imádsággal és azáltal, hogy elmélkedünk az Ő igéjén, sok újbóli megfontolással hangosan szólva az Ő igéjét – Ef 6,17-18; Zsolt 119,15 (lásd a lábjegyzetet). 48. 148; Józs 1,8; 3Móz 11,2-3; Ezék 3,1-4; Kol 3,16.
2. Foglalatosnak kell maradnunk az imádkozásban és az igehirdetés szolgálatában – Csel 6,4; vö. Héb 7,25; 8,2.
3. Prófétálnunk kell a gyülekezet felépítéséhez – ennek az életnek beszédeivel szólva, amit látunk, a Szent Szellem azonnali és friss inspirációja, kenése és megvilágosítása alatt a szellemünk gyakorlása útján – 1Kor 14,4b; Csel 5,20; 4,20; 22,15.
4. Bele kell imádkoznunk magunkat Istenbe, hogy megkapjuk a megelevenítő Szellemet mint az ellátmányunkat, a szellemi eledelünket, és így élelemmel lássuk el magunkat és a gondoskodásunk alatt állókat – Lk 11,1-13.
5. Életet adó „kérőknek", a megelevenítő Szellem csatornáinak kell lennünk, aki életet tud adni másoknak – 1Jn 5,16.
6. „Friss olaj fiainak" kell lennünk, azoknak, akik állandóan megtelnek a friss, jelen és kiteljesedett Szellemmel mint öröm olajával, hogy kiárasszuk a Szellemet a mécstartóba annak ragyogó bizonyságáért, Jézus bizonyságáért – Zak 4,6. 12-14 [angol ford. alapján]; Fil 1,25; Jel 3,18; Mt 25,9:
   a. Nap mint nap meg kell fizetnünk az árat, hogy többet nyerjünk el Istenből mint az arany olajból az Ő isteni természetében, hogy egy színtiszta arany mécstartóvá válhassunk az arany Új Jeruzsálemnek az építéséhez – 2Pt 1,4; Jel 3,18; 1,20; 21,18; Mt 25,8-9.
   b. Amint ezt a dolgot a tapasztalatunkra alkalmazzuk ma, azt látjuk, hogy a Szellem, aki kiáramlik belőlünk, Isten, Isten pedig arany; így amikor Krisztussal szolgálunk másoknak, olajjal látva el őket, igazából Istennel látjuk el őket; Isten kiáramlik belőlünk őbeléjük – Zak 4,12-14; Jn 7,37-39; 2Kor 3,3. 6. 8; Lk 10,34.

II. „Ha pedig ama gonosz rabszolga így szólna az ő szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt; és az ő rabszolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene: megjön annak a rabszolgának az ura, amely napon nem várja és amely órában nem gondolja, és ketté vágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja; ott lészen sírás és fogcsikorgatás" – Mt 24,48-51 [angol ford. alapján]:

A. Azt szólni a szívünkben, hogy az Urunk halogatja a hazajövetelt, azt jelenti, hogy szeretjük a jelen gonosz kort, és nem szeretjük az Úr megjelenését – 2Tim 4,8. 10:
   1. Az *eljövetel* szóval fordított görög szó *parouszia*, amelynek „jelenlét" a jelentése; ahhoz, hogy szeressük az Úr megjelenését, az Ő eljövetelét, szeretnünk kell az Ő megjelenését, az Ő jelenlétét, ma – Mt 24,3. 37; Csel 26,16; 2Kor 2,10; 389. ének.
   2. Ameddig miénk a mai nap, szeretnünk kéne az Urat és az Ő megjelenését úgy, hogy várjuk az Ő eljövetelét, és az Ő eljövetelét figyelmeztetésnek, bátorításnak és ösztönzésnek vesszük – 2Tim 4,8; Fil 3,20; Jel 22,12.
   3. Vigyáznunk kell, és készen kell lennünk az Ő eljövetelére – Mt 25,13; 24,44; Jel 19,7.
   4. Óvakodnunk kell a mohóságtól: nem szabad magunknak kincset felhalmozni, hanem Isten felé kell gazdagnak lennünk – Lk 12,16-20; 2Kor 6,10; Ef 3,8.
   5. Emlékeznünk kell Lót feleségére: nem szabad szeretnünk és nagyra becsülnünk a gonosz világot, amelyet Isten meg fog ítélni, és teljesen meg fog semmisíteni – Lk 17,28-32.
   6. Vigyáznunk és imádkoznunk kell, hogy az Úr eljövetelének napja ne jöjjön ránk váratlanul, mint egy tőr – 21,34-36; vö. Mt 2,3.
   7. „Jövel, Uram Jézus!" – ennek kéne az Urat és az Ő megjelenését szeretők vágyódásának, kiáltásának és állandó imádságának lennie – Jel 22,20; Titus 2,12-13.

B. A rabszolgatársainkat verni azt jelenti, hogy rosszul bánunk a hívőtársainkkal – vö. Csel 9,4:
   1. Nem szabadna megítélnünk és kárhoztatnunk a hívőtársainkat, hanem kedvesnek kéne lennünk hozzájuk, lágyszívűnek, megbocsátva nekik éppúgy, ahogyan Isten Krisztusban megbocsátott nekünk – Lk 6,37; Ef 4,31-32.
   2. Nem szabadna szidalmaznunk vagy kritizálnunk a testvéreinket, hanem magunknál különbnek kéne tartanunk őket – 1Kor 6,10-11; Fil 2,3. 29.
   3. Nem szabadna a hívőtársaink felett uralkodnunk (például döntéseket hozva helyettük), hanem rabszolgaként kéne szolgálnunk őket, hogy tápláljuk őket a feltámadt Krisztussal mint a megelevenítő Szellemmel – 1Pt 5,3; Mt 20,25-28; vö. 4Móz 17,8.

C. A részegesekkel enni és inni azt jelenti, hogy világi emberek társaságában vagyunk, akik világi dolgoktól ittasak:
   1. Az isteni természetük és a szent pozíciójuk miatt a hívőknek nem szabadna igában együtt lenniük nem hívőkkel; ezt minden hívők és nem hívők közötti bensőséges kapcsolatra alkalmazni kéne, nem pedig csak házasságra és üzleti vállalkozásra – 2Kor 6,14; 1Kor 15,33; vö. Péld 13,20.
   2. Menekülnünk kell az ifjúkori vágyaktól, és törekednünk kell a mindent tartalmazó Krisztusra mindazokkal, akik színtiszta szívből szólítják az Urat – 2Tim 2,22.

D. A hű és eszes rabszolga jutalmul meg fogja kapni a hatalmat az uralkodáshoz a királyság megnyilvánulásában, míg a gonosz rabszolga el lesz vágva a dicsőséges Krisztustól, az Ő királysága dicsőségétől és az Ő dicsőséges jelenlététől az Ő királyságában – Mt 24,47. 51:
   1. Az, hogy el van vágva a királyság megnyilvánulásától, azt jelenti, hogy a külső sötétségbe vettetik, ahol sírás és fogcsikorgatás van:
      a. A külső sötétség a fényes dicsőségen kívüli sötétséget jelenti a királyság megnyilvánulásában – 16,28; 25,30.
      b. A sírás sajnálkozást jelez, a fogcsikorgatás pedig önhibáztatást.
   2. A Krisztussal való uralkodás a nemzetek felett az ezeréves királyságban egy jutalom lesz az Ő hű és eszes rabszolgái számára – Jel 2,26; Lk 19,17-19.

© 2023 Living Stream Ministry